

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16C/129/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316209494
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:1316209494.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v spore žalobcu: V. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. O., V. Š.U. XX, O., zastúpený ŠTEPANOVSÝ & Partners, s.r.o. so sídlom Žellova 6, Bratislava, IČO: 36865117, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom 1, Boulevard Haussmann, 75009 Paríž, Francúzsko, IČO: 542097902, podnikajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom umiestnenej organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47258713, zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36862711 so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, o určenie neexistencie práva, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že žalovaný nie je oprávnený voči žalobcovi používať Dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov zo dňa 06.02.2013 uzavretú v písomnej forme medzi žalovaným, G. Y., nar. XX.XX.XXXX a žalobcom.

II. Vo zvyšku súd návrh zamietá.

III. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 30.05.2016 sa žalobca voči žalovanému / jeho právnomu predchodcovi - spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783, (ďalej len „veriteľ“) domáhal rozhodnutia, ktorým by súd:

a) určil, že žalovaný odo dňa 23.09.2015 nie je oprávnený voči žalobcovi používať Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 06.02.2013, ktorá bola uzavretá v písomnej forme medzi žalovaným, pani G. Y., rodné číslo XXXXXX/XXXX a žalobcom,

b) určil, že žalobca nemá odo dňa 23.09.2015 žiadne peňažné záväzky voči žalovanému vyplývajúce zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 06.02.2013, ktorá bola uzavretá v písomnej forme medzi žalovaným, pani G. Y., rodné číslo XXXXXX/XXXX a

c) žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil skutkovými tvrdeniami v rámci ktorých uviedol, že je fyzickou osobou, nie je, ani nikdy nebol podnikateľom a rovnako aj G. Y., nie je a ani v nikdy nebola podnikateľom. Žalovaný je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti (podnikania) je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, platobných služieb a poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia. Žalobca, žalovaný a G. Y., nar. XX.XX.XXXX, v tom čase trvale bytom W. XXXX/X, XXXXX O., dňa 06.02.2013 podpísali „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb“ (ďalej aj „Dokument“ alebo „ZoSÚ“, „ZoRÚ“ a „RZ“), ktorých súčasťou bola okrem iného v časti 3, bod 3. aj „Dohoda o

zrážkach zo mzdy a z iných príjmov" (ďalej len „Dohoda o zrážkach“). V tomto Dokumente je žalovaný označený ako „Cetelem“, G. Y. ako „dlžník“ a žalobca ako „spoludlžník“, pričom spoločne sú G. Y. (dlžník) a žalobca (spoludlžník) v Dokumente označený ako „Klient“. Zmluvy obsiahnuté v Dokumente sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), pričom žalovaný má postavenie dodávateľa a žalobca a G. Y. majú postavenie spotrebiteľov. Na ZoSÚ sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“) a preto sa na právny vzťah medzi žalobcom a pani G. Y. na jednej strane a žalovaným na strane druhej, vzťahuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Na základe ZoSÚ žalovaný poskytol pani G. Y. spotrebiteľský úver vo výške 25.000 eur, ktorý mal byť žalovanému splatený v 84 mesačných splátkach po 460,12 eur. Podľa ústnej dohody medzi G. Y. a žalobcom, ktorá však nie je pre žalovaného záväzná, mala celý úver riadne a včas splatiť G. Y. A., ktorá aj spočiatku úver riadne a včas splácala, avšak neskôr sa dostala so splácaním do omeškania a po apríli 2014, prestala úver splácať úplne. Podľa výpisu (prehľadu) vyhotoveného žalovaným, G. Y. na základe ZoSÚ, uhradila žalovanému v období 03/2013 až 04/2014 v úhrne sumu predstavujúcu najmenej 6.091,86 eur. Potom, ako žalovaný informoval žalobcu, že úver nie je splácaný včas, žalobca dňa 16.04.2014 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 481,00 eur. Ďalšie splátky úveru splatné v mesiacoch 05/2014 až 07/2014 žalobca neuhradil, predpokladajúc, že ich podľa ústnej dohody uhradí G. Y. Nakoľko G. Y. tieto splátky neuhradila, žalovaný adresoval zamestnávateľovi žalobcu list zo dňa 23.07.2014 a využijúc Dohodu o zrážkach zo mzdy, požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu za účelom plnenia dlhu zo ZoSÚ. Na základe toho zrazil zamestnávateľ žalobcovi zo mzdy za mesiace 07/2014 až 10/2014 a za 01/2015 až 08/2015, spolu sumu 5.236,50 eur. Následne žalobca listom zo dňa 18.09.2015 adresovaným žalovanému, ad (i) upozornil žalovaného na neexistenciu pasívnej solidarity, nakoľko podľa Dokumentu nie je zaviazaný voči žalovanému s dlžníkom spoločne a nerozdielne a preto žalobca nikdy nebol, a ani nemohol byť povinný splatiť žalovanému viac ako polovicu úveru, tzn. nie viac ako sumu 6.782,50 euro, predstavujúcej polovicu z istiny úveru 12.500 eur, pričom do 18.09.2015 už uhradil žalovanému spolu sumu 5.717,50 eur; ad (ii) oznámil žalovanému, že úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko ZoSÚ neobsahuje viaceré zákonom predpísané náležitosti podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z.; ad (iii) oznámil žalovanému, že zvyšok sumy, ako nesplatenú časť polovice istiny vo výške 6.782,50 eur v najbližších dňoch splatí (tzn. predčasne); ad (iv) žalovaného vyzval na upustenie od zrážok zo mzdy a ad (v) pre prípad, že by ZoSÚ alebo ZoRÚ alebo RZ alebo Dohoda o zrážkach boli platné, žalobca ich vypovedal v celom rozsahu, resp. v najväčšom možnom rozsahu. V nadväznosti na list z 18.09.2015, žalobca dňa 19.09.2015 bezhotovostným, medzibankovým prevodom uhradil žalovanému splátku úveru v sume 6.782,50 eur (z účtu žalobcu v SLSP, a.s. na účet žalovaného v Poštovej bank e, a.s.), pričom suma bola na účet žalovaného pripísaná dňa 21.09.2015 (pondelok) alebo 22.09.2015 (utorok). Žalobca ďalej uviedol, že vzhľadom na uvedené skutočnosti, uhradil žalovanému formou zrážok zo mzdy a dobrovoľnými úhradami, realizovanými v období od 01.01.2014 do 30.09.2015, celkovú sumu 12.500 eur (481,00 € + 5.236,50 € + 6.782,50 €). Na list žalobcu zo dňa 18.09.2015 reagoval žalovaný listom zo dňa 29.09.2015, v ktorom okrem iného uviedol, že ZoSÚ zakladá pasívnu solidaritu pani G. Y. ako dlžníka a žalobcu ako spoludlžníka, avšak nevysvetlil, na základe akého ustanovenia ZoSÚ; uviedol, že ZoSÚ obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zák. č. 129/2010 Z. z. a preto je argument žalobcu o jej obsahových nedostatkoch nedôvodný; uviedol, že výzve žalobcu na upustenie od vykonávania zrážok z jeho mzdy nemožno vyhovieť a napokon sa vyjadril, že akceptuje výpoveď ZoSÚ a ZoRÚ, čím tieto zmluvy zaniknú spolu s RZ. Žalobca v žalobe namietal uvedené tvrdenia žalovaného ako nesprávne, s odkazom na ďalšie odôvodnenie žaloby. Ďalej žalobca opísal, že ani po tom (po 09/2015), čo žalobca splatil úver splátkami realizovanými spolu v sume 12.500 eur, žalovaný nezastavil vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu a preto v období od 10/2015 až 05/2016 vykonal zamestnávateľ žalobcu v prospech žalovaného ďalšie mesačné zrážky zo mzdy v sume 460,12 eur (8 x) a takto zrazil zo mzdy žalobcu celkovú sumu 3.680,96 eur. Žalobca preto vzhľadom na splácanie úveru v období od 13.02.2013 do 17.06.2015, bankový prevod zo dňa 19.09.2015 a zrážky zo mzdy, všetko zhrnuté v Prehľade splátok (úhrad) vykonaných do dňa 16.05.2016 namietal, že najneskôr od 23.09.2015 nemá voči žalovanému žiadne peňažné záväzky vyplývajúce zo ZoSÚ, keď medzi žalobcom a žalovaným nie je sporné, že na základe ZoRÚ žalovaný žalobcovi a ani G. Y. nikdy žiadny úver neposkytol a rovnako ani na základe Rámцovej zmluvy, nevznikol žalobcovi alebo G. Y. voči žalovanému žiadny peňažný záväzok.

Okrem toho žalobca v žalobe namietal viaceré nedostatky ZoSÚ spôsobujúce jej bezpoplatkovosť a bezúročnosť. Konkrétne, že neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), f), g) a k) zák. č. 129/2010 Z. z. úč. do 06.02.2013, tzn. adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, termín konečnej splatnosti úveru, podmienky upravujúce čerpanie úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) a celkovú

čiasťku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Namietal tiež, že v ZoSÚ pri údají o úrokovej sadzbe dohodnutej ako fixnej, nie je uvedené na aké obdobie sa vzťahuje (t.j. či ide o dennú, ročnú, mesačnú, inú), ako aj to, že RPMN uvedená v ZoSÚ vo výške 14,24 %, je v rozpore s dojednanou výškou úrokovej sadzby a je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Ďalej žalobca namietal absenciu pasívnej solidarity žalobcu a G. Y., ktorá sa nedá žiadnym spôsobom odvodiť zo žiadneho ustanovenia predmetnej ZoSÚ, ani z povahy plnenia (peňažné plnenie je vždy deliteľné), ani zo žiadneho právneho predpisu a ani zo žiadnej inej skutočnosti. Podmienky vzniku pasívnej solidarity definuje § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom je zrejmé, že v danom prípade nie sú splnené, preto všetky peňažné záväzky vyplývajúce zo ZoSÚ pre žalobcu U. G.. Y. sú delenými záväzkami, pri ktorých je každý z dlžníkov povinný splniť veriteľovi iba svoju časť dlhu. Nakoľko medzi spoločnými dlžníkmi (žalobca a G.. Y.) a veriteľom (žalovaný) nebolo dohodnuté, aký je podiel jednotlivých dlžníkov na spoločnom dlhu, sú každý zo spoludlžníkov povinný plniť žalovanému rovnakým dielom, tzn. každý z nich bol povinný zaplatiť žalovanému polovicu poskytnutého úveru. Ako bolo uvedené žalobca svojou časťou úveru (12.500 eur) splatil v septembri 2015. Okrem toho žalobca namietal, že nikdy nebolo dojednané ručenie žalobcu za záväzky G.. Y. voči žalovanému, žalobca nikdy žiadny záväzok G.. Y. neprevzal a ani k žiadnemu jej záväzku nepristúpil a preto neexistuje žiadny dôvod, aby žalobca plnil za G.. Y. akýkoľvek jej záväzok voči žalovanému. Ďalej žalobca namietal neprípustnosť vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného s ohľadom na znenie § 53 ods. 1, 2, 3, 4, písm. 1) a o) a ods. 5 OZ v nadväznosti na § 5a ods. 1, písm. a) zák. č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení úč. od 01.05.2014 (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), v zmysle ktorého je „nepripustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť“, ku ktorému nebolo prijaté žiadne prechodné ustanovenie, ktoré by napr. určovalo, že sa toto ustanovenie nebude aplikovať na dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov uzavreté pred dňom účinnosti nového znenia (t.j. do 01.05.2014). Preto je podľa žalobcu prípustný výklad, že od 01.05.2014 nemožno za účelom plnenia záväzkov spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy vykonávať zrážky zo mzdy alebo iných príjmov spotrebiteľa ani na základe dohody o zrážkach uzavretej pred dňom 01.05.2014 (tzv. nepravá retroaktivita), v prípade (a) ak taká dohoda nebola uzavretá vo forme osobitnej listiny, alebo (b) ak spotrebiteľ nebol poučený o dôsledkoch jej uzavretia, alebo (c) ak spotrebiteľ nemal možnosť takú dohodu odmietnuť. Potom v danom prípade uzavretá Dohoda o zrážkach zo mzdy, spôsobu je značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako dodávateľom, v neprospech spotrebiteľa, nakoľko umožňuje žalovanému realizovať zrážky zo mzdy žalobcu len na základe tvrdenia žalovaného, že žalobca má voči žalovanému nesplnené záväzky zo ZoSÚ aj napriek tomu, že žalobca existenciu takých záväzkov popiera. Žalovaný však argumenty žalobcu popierajúce záväzky voči žalovanému ignoruje a naďalej pokračuje uplatňovaním pravidelných mesačných zrážok zo mzdy žalobcu, čím sa na úkor žalobcu už od októbra 2015 bezdôvodne obohacuje. Ďalej žalobca namietal, že nakoľko inštitút dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, upravený Občianskym zákonníkom umožňuje dodávateľovi pri vymáhaní svojej (skutočnej alebo domnalej) pohľadávky voči spotrebiteľovi, zasahovať do majetkovej sféry spotrebiteľa spôsobom, podobným exekúcii aj bez predchádzajúcej súdnej kontroly oprávnenosti nároku dodávateľa, žalobca sa domnieva, že uplatňovanie tohto zabezpečovacieho inštitútu dodávateľom v prípade spotrebiteľskej zmluvy, odporu je právu Európskej únie (napr. čl. 38 a čl. 17 Charty základných práv Európskej únie, čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie). Naviac je v danom prípade Dohoda o zrážkach zo mzdy súčasťou textu Dokumentu a jej písomné vyhotovenie nie je samostatnou/osobitnou listinou, žalobca ani pani G.. Y. neboli poučení o dôsledkoch jej uzavretia a najmä, nemali možnosť ju odmietnuť, ak chceli uzavrieť ZoSÚ a G.. Y. chcela získať úver. Z toho dôvodu bola akákoľvek aplikácia Dohody o zrážkach od 01.05.2014 neprípustná, a to a j v prípade, ak by nebola neplatná.

Na základe uvedeného žalovaný zhrnul, že žalobca najneskôr od 23.09.2015 nie je oprávnený využívať Dohodu o zrážkach na vykonávanie zrážok zo mzdy či iných príjmov žalobcu, nakoľko žalobca najneskôr dňa 22.09.2015 všetky svoje peňažné záväzky voči žalovanému zo ZoSÚ splnil, žiadne nové záväzky mu po tomto dni nevznikli. Rovnako tak zo ZoRÚ žalobcovi žiadne záväzky nikdy nevznikli a už mu ani vzniknúť nemôžu, nakoľko v októbri 2015 uvedené zmluvy v dôsledku ich vypovedania zo strany žalobcu zanikli. Okrem toho Dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečovala iba záväzky zo ZoSÚ a ZoRÚ, tzn. že najneskôr od 23.09.2015 vykonávanie akýchkoľvek zrážok zo mzdy či iných príjmov žalobcu nie je prípustné, a to u dôvodu ad a) jej neplatnosti ako neprijateľnej podmienky, ad b) pre jej rozpor s

právom Európskej únie, ad c) jej neaplikovateľnosť po dni 01.05.2014 a napokon ad d) pre neexistenciu žiadneho záväzku žalobcu, ktorý by ňou bol zabezpečený.

Žalobca svoj naliehavý právny záujem na požadovanom určení odôvodnil tým, že vzhľadom na postoj žalovaného a uplatňovanie neplatnej Dohody o zrážkach, žalobca nevie vykonávanie uvedených zrážok zastaviť inak, ako súdnou cestou. Existencia predmetného sporu robí právne postavenie žalobcu značne neistým, okrem iného aj preto, že žalobca nevie, dokedy bude žalovaný pokračovať vo vykonávaní zrážok zo mzdy žalobcu, žalobca nepozná názor kompetentného orgánu verejnej moci (súdu) na vyššie uvedené sporné otázky, preto nevie, či jeho názory a argumenty sú správne, hoci je o ich správnosti presvedčený. Žalobca nevie tiež to, akú výšku svojich záväzkov má deklarovať pri žiadaní o iný úver od tretej osoby, žalobca stále figuruje v „Nebankovom registri klientskych informácií“ ako dlžník žalovaného a bez rozhodnutia súdu, nedokáže zjednať nápravu. Napokon uviedol, že pre postoj žalovaného aj svoju pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia, voči žalovanému ako ho uviedol vyššie, bude musieť vymáhať súdnou cestou, kde bude musieť znášať dôkazné bremeno a aj v prípade úspechu v súdnom konaní, nebude môcť dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky proti vôli žalovaného inak, ako prostredníctvom súdneho exekútora.

3. Zároveň s podaním žaloby, žalobca podľa predchádzajúcej procesnej úpravy navrhol, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým by ad (i) uložil zamestnávateľovi žalobcu (MO SR) povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy podľa spornej Dohody o zrážkach, až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej a zároveň ad (ii) uložil žalovanému povinnosť zdržať sa voči žalobcovi použitia tejto spornej Dohody o zrážkach, až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej.

4. O návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodol súd uznesením zo dňa 29.06.2016, sp. zn. 16C/129/2016-33, právoplatným dňa 02.08.2016 tak, že mu celom rozsahu vyhovel a predbežné opatrenie nariadil v navrhovanom znení.

5. Na preukázanie skutkových tvrdení žalobca so žalobou predložil nasledovné listinné dôkazy: Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 06.02.2013, žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 23.07.2014, list žalobcu zo dňa 18.09.2015, list spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. zo dňa 29.09.2015, prehľad splátok a úhrad na úverovom účte XXXXXXXXXXXXXXXX za obdobie od 13.02.2013 do 17.06.2015, detail obratu na osobnom účte zo dňa 19.09.2015, mzdový list žalobcu za rok 2014, rok 2015 a 01 až 04/2016 prehľad splátok úveru zo dňa 16.05.2016, faktúra zo dňa 10.09.2015.

6. Žalovaný, ako právny nástupca spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35787783 (ďalej len „veriteľ“), v písomnom vyjadrení zo dňa 18.08.2016 nepoprel tvrdenia žalobcu o uzatvorení Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 06.02.2013 (ďalej len pod spoločným názvom „Zmluva“). Zmluvnými stranami Zmluvy boli ako dlžník - G. Y. a ako spoludlžník - žalobca, pričom v tomto zmluvnom vzťahu vystupuje žalobca ako spoludlžník vo vzťahu k dlžníkovi a Zmluva definuje dlžníka a spoludlžníka spoločným pojmom „Klient“. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru dlžníkovi (G. Y.) vo výške 25.000 eur, ktorý mal byť splatený 84 mesačnými splátkami vo výške 460,12 eur. Nakoľko dlžník ani po viacerých výzvach nesplácal úver riadne a včas, žalovaný požiadal zamestnávateľa dlžníka o vykonávanie zrážok zo mzdy podľa uzavretej Dohody o zrážkach zo mzdy. S odkazom na čl. I. bod 1.1 a čl. III. bod 3 Zmluvy a vzhľadom na to, že žalobca je spoludlžníkom dlžníka, žalovaný rovnako dňa 23.07.2014 požiadal aj zamestnávateľa žalobcu ako spoludlžníka, o vykonávanie zrážok zo mzdy podľa uzavretej Dohody o zrážkach zo mzdy. Svoj postup žalovaný odôvodnil právnou úpravou podľa § 551 OZ, podľa ktorej písomnú dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvára veriteľ s dlžníkom ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky. Podľa žalovaného je obsahom takejto dohody súhlas dlžníka a spoludlžníka (v danom prípade žalobcu) s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne sa poukazovali veriteľovi (v danom prípade žalovanému) a podmienkou jej platnosti je písomná forma a to, že dohodnuté zrážky nesmú svojou výškou presahovať výšku zrážok, aké sú prípustné pri výkone rozhodnutia (exekúcií). Žalovaný uviedol, že voči zamestnávateľovi žalobcu (MO SR) nadobudol právo na výplatu zrážok z jeho mzdy okamihom, keď mu bola predložená Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy a tým okamihom, vznikla zamestnávateľovi žalobcu ex lege povinnosť zrážky zo mzdy žalobcu vykonávať a poukazovať ich žalovanému dotedy, kým nebude pohľadávka veriteľa uspokojená. Žalovaný uviedol, že sporná Dohoda o zrážkach zo mzdy je súčasťou osobitného ustanovenia Zmluvy a žalobca bol na jej obsah osobitne upozornený. Žalovaný

požiadal zamestnávateľa žalobcu na výkon zrážok zo mzdy v maximálnej výške, podľa v tom čase platnej právnej úpravy výkonu rozhodnutia v rámci Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Nakoľko bolo dispozičné právo so mzdou žalobcu obmedzené maximálne do zákonnej výšky, resp. do výšky mesačnej splátky, ktorej úhrada je žalobcovou zmluvnou povinnosťou, nie je možné tvrdiť, že došlo k jednostrannému dispozičnému obmedzeniu mzdy žalobcu. Táto časť mzdy žalobcu bola viazaná na riadne splátky úveru a žalovaný si tým iba zabezpečoval plnenie zmluvných povinností žalobcu, na ktoré sa zaviazal uzatvorením Zmluvy. Žalovaný namietal, že neuplatňovaním Dohody o zrážkach zo mzdy by došlo k nevyváženému zásahu do jeho práv, nakoľko by nemohol uplatňovať zmluvný zabezpečovací prostriedok, ktorý si riadne uplatnil a dohodol so žalobcom. Tiež by došlo iba k predlžovaniu omeškania žalobcu s plnením a následne aj k navyšovaniu príslušenstva poskytnutého úveru. Poukázal na to, že v praxi je bežné, že veritelia si plnenie zabezpečujú zabezpečovacími prostriedkami, nakoľko v opačnom prípade, by ani nemohlo dôjsť k poskytnutiu úveru. Na základe toho žalovaný zhrnul, že o zrážkach zo mzdy žalobcu možno tvrdiť, že: (i) ide o plnenie, na ktoré má žalovaný zmluvný nárok, (ii) zrážky sú požadované iba do maximálnej výšky podľa O.s.p. a (iii) zrážky reflektujú neplnenie povinností žalobcu z uzatvorenej Zmluvy. K jednotlivým námietkam a tvrdeniam žalobcu o nedostatkoch predmetnej Zmluvy s ohľadom na právnu úpravu podľa zákona č.129/2010 Z. z. žalovaný uviedol nasledovné. Namietal ako nepravdivé tvrdenie žalobcu, že Zmluva neobsahuje adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, nakoľko táto náležitosť zmluvy je uvedená pri osobe, ktorej žalovaný poskytoval úver na bankový účet, tzn. adresu trvalého pobytu dlžníka, pričom si overil totožnosť dlžníka a aj spoludlžníka. K tvrdeniu, že zmluva neobsahuje konečnú splatnosť úveru, žalovaný uviedol, že v zmluve bola uvedená splatnosť 1. mesačnej splátky, a to 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý. To znamená, že pokiaľ úver v sume 25.000 eur bol poskytnutý dňa 13.02.2013, mal dlžník vedomosť, že splatnosť 1. splátky bola dňa 15.03.2013 a každej ďalšej splátky vždy k 15. dňu v mesiaci. Potom je zrejmé, že pri dohodnutých 84 mesačných splátkach, pripadá posledná splátka na dňa 15.02.2020 a preto termín konečnej splatnosti úveru bol v Zmluve uvedený a nemožno ho preto považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný ohľadom námietky, že zmluva neobsahuje správne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) po jej opätovnom prepočítaní dospel k záveru, že je uvedená správne vo výške 14,24 % (po zadaní výšky úveru, mesačné splátky a počtu mesačných splátok). K námietke o nedostatku pasívnej solidarity žalobcu a dlžníka, žalovaný s poukazom na § 511 Občianskeho zákonníka uviedol, že zo znenia a povahy Zmluvy vyplýva, že žalobca a dlžník sú zaviazaní splatiť dlh spoločne a nerozdielne. Uviedol, že Zmluva rozlišuje medzi právami a povinnosťami dlžníka a spoludlžníka a tiež právami a povinnosťami „Klienta“, tzn. žalobcu v rovnakej miere ako dlžníka, pričom sa žalobca rovnako ako dlžník zaviazal splatiť žalovanému celkovú čiastku 36.650 eur. Preto žalovaný odmietol tvrdenia žalobcu, že žalovanému svoj dlh splatil, nakoľko žalovanému nebola splatená plná čiastka dohodnutá v Zmluve. Podstata pasívnej solidarity spočíva v tom, že viac dlžníkov má splniť dlh tomu istému veriteľovi a veriteľ je oprávnený požadovať splnenie dlhu od ktoréhokoľvek z dlžníkov bez zreteľa na ich vnútorný podiel na dlhu. Preto podľa žalovaného skutočnosť, že žalovaný neposkytol úver žalobcovi, ale len dlžníkovi, je bezpredmetná a žalobca je povinný splatiť dlh do výšky podľa Zmluvy. Na to bol žalobca upozornený aj predžalobnou výzvou zo dňa 27.10.2015, ktorou bol vyzvaný na splatenie dlžnej čiastky predstavujúcej k 27.10.2015 sumu 13.916,50 eur. Žalovaný konštatoval, že poskytnutý spotrebiteľský úver vzhľadom na uvedené nie je bezúročný a bez poplatkov a preto jej žalobca v zmysle pasívnej solidarity povinný uhradiť žalovanému celú dlžnú čiastku. Ohľadom namietanej neprípustnosti vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu, žalovaný s odkazom na § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka uviedol, že pokiaľ by išlo o neprijateľnú zmluvnú podmienku, musí žalobca preukázať, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (žalobcu). Avšak podľa žalovaného použitie inštitútu zabezpečenia pohľadávky prostredníctvom zrážok zo mzdy a z iných príjmov, nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, nakoľko žalovaný ako veriteľ iba reaguje na neplnenie povinností žalobcu ako dlžníka, na ktoré sa v Zmluve zaviazal. Argumentoval, že za značnú nerovnováhu sa považuje taká podmienka, ktorá spotrebiteľovi nedovoľuje alebo ho značne obmedzuje v uplatňovaní nárokov a nie zabezpečenie veriteľa, ktoré použije na splnenie zmluvných povinností dlžníka. Základnou charakteristikou neprijateľných podmienok je to, že dodávateľovi priznávajú silnejšie právne postavenie ako spotrebiteľovi, čo v praxi predstavuje najmä prípady, keď spotrebiteľská zmluva obsahuje taxatívny výpočet povinností spotrebiteľa a len vágne ustanovenia o jeho právach a povinnostiach dodávateľa. V danom prípade však dochádza iba k uspokojovaniu žalovaného ako veriteľa v dôsledku neplnenia povinností žalobcu ako dlžníka. Tým sa zároveň predchádza aj zväčšovaniu škody na strane spotrebiteľa. Žalovaný tiež uviedol, že uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy nie je vymenované medzi neprijateľnými pod zmienkami § 53 ods. 4

Občianskeho zákonníka a preto nesúhlasí s tvrdením o neplatnosti tejto časti Zmluvy (časť 3 bod 3.) a v ňom obsiahnutú Dohodu o zrážkach je potrebné považovať za platnú. V súvislosti aplikáciou § 5a ods. 1 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa žalovaný namietal, že v čase uzatvorenia Zmluvy uvedené ustanovenie neexistovalo a zabezpečenie pohľadávky prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy, bolo v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Napokon žalovaný namietal v danom prípade neprípustnosť určovacej žaloby, podľa v tom čase platného § 80 O.s.p. z dôvodu, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem ako predpoklad pre jej uplatnenie. Na podporu tejto argumentácie citoval viacero rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu ČR (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 1 Obo/23/2008 zo dňa 28.05.2009, rozsudok NS SR sp. zn. 5 Cdo/31/2011 zo dňa 06.12.2012, nález ÚS ČR zo dňa 03.01.2006, sp.zn. I. ÚS 185/2005). Žalovaný v závere svojho vyjadrenia k žalobe skonštatoval, že prostredníctvom zrážok zo mzdy dochádzalo k splácaniu poskytnutého úveru podľa Zmluvy a žalobca nie je ohrozený v právnom vzťahu a pre svoje postavenie nie je vystavený konkrétnej ujme, nakoľko aj v prípade neexistencie dohody o zrážkach zo mzdy, by musel riadne uhrádzať predpísané splátky poskytnutého úveru. Preto žalovaný žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú v celom rozsahu a žalovanému priznať náhradu trov konania.

7. Nakoľko pôvodný žalovaný - spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783, po začatí konania dňa 30.06.2016 zanikol zlúčením so zahraničnou právnickou osobou (§ 69 ods. 3 ObchZ), súd podľa § 64 a § 65 C.s.p. rozhodol uznesením zo dňa 02.09.2016, sp. zn. 16C/129/2016-56, právoplatným dňa 03.11.2016, o pokračovaní v konaní so žalovaným, ako právnym nástupcom pôvodného žalovaného.

8. Podľa § 290 C.s.p., spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

9. Podľa § 297 písm. b) C.s.p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie.

10. Podľa Čl. 8 C.s.p., strany sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci samej a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

11. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

12. Podľa § 151 ods. 2 C.s.p., ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenie o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

13. Podľa § 215 ods. 1 C.s.p., súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

14. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie, na ktorom vypočul advokátov strán sporu a vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu (odsek 5. rozsudku).

15. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní navrhol zmenu 1. výroku žaloby nasledovne:
„Súd určuje, že žalovaný nie je oprávnený voči žalobcovi používať dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov zo dňa 06.02.2013 uzavretú v písomnej forme medzi žalovaným pani G. Y., nar. XX.XX.XXXX a žalobcom.“

16. O tomto procesnom návrhu rozhodol súd na pojednávaní dňa 28.06.2022 v prítomnosti právnych zástupcov strán sporu uznesením podľa § 142 C.s.p. tak, že zmenu I. výroku petitu žaloby v navrhnutom znení pripustil.

17. Právny zástupca žalobcu pred súdom zotrval na skutkových tvrdeniach uvedených v žalobe a právnych dôvodoch, pričom zdôraznil, že žalobca utrpel škodu aj tým, že nemohol čerpať žiadny ďalší úver, nakoľko bol evidovaný v registri neplatičov, napriek tomu, že riadne a včas splatil polovicu úverových prostriedkov s príslušenstvom žalovanému podľa Zmluvy. Poukázal na to, že pokiaľ by došlo k zamietnutiu žaloby alebo k zastaveniu konania napr. pre späťvzatie, bolo by zrušené predbežné opatrenie, ktoré bolo vydané vo veci na zabránenie ďalších nezákonných zrážok a žalovaný by sa voči žalobcovi mohol naďalej domáhať plnenia zo Zmluvy, ktorú považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Poprel existenciu solidárneho záväzku so spoludlžníkom G. Y. a naviac namietol, že je nárok aj

premlčaný. Preto je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení. K namietaním procesným vadám žaloby právny zástupca žalobcu uviedol, že nie je vadou žaloby, že dlžníčka nie je stranou sporu, nakoľko solidarita žalobcu a dlžníčky z ničoho nevyplýva, hoci sú v Zmluve uvedený ako jedna zmluvná strana. V danom prípade ide o peňažné plnenie a právo, ktorého sa žalobca voči žalovanému domáha, nie je solidárnym záväzkom tak, aby to spôsobovalo nedostatok vecnej legitimity strán sporu. V tejto súvislosti žiadal, aby súd aplikoval vo vzťahu k žalovanému ako protistrane v pochybnostiach pri výklade právnych noriem ustanovenie § 54 ods. 2 OZ. Zotrval na názore, že úver na základe spornej Zmluvy treba považovať za bezúročný a bez poplatkov pre viaceré vady Zmluvy. Potom za stavu, že žalobca uhradil viac ako polovicu istiny úveru a úver je bezpoplatkový a bezúročný, žalobca nie je povinný hradiť druhú polovicu úveru ani príslušenstvo úveru, a to aj napriek tomu, že nehradil splátky riadne a včas. K procesnej prípustnosti žaloby právny zástupca žalobcu poukázal na to, že v čase podania žaloby ju považoval za procesne prípustnú a preto je potrebné považovať žalobu za procesne prípustnú aj po zmene procesného predpisu (C.s.p.). K námietke protistrany, že predmetom žaloby nie je určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru uviedol, že nekoncepivoval takýmto spôsobom žalobu práve preto, lebo by stranou sporu musela byť aj ďalšia dlžníčka ako zmluvná strana. S ohľadom na uvedené, právny zástupca žalobcu navrhol zmenu prvého výroku žaloby (pozri odsek 15. rozsudku) a naliehavý právny záujem na požadovanom určení odôvodnil tým, že žalovaný by bez požadovaného určenia mohol voči žalobcovi vymáhať premlčaný dlh z predmetnej Zmluvy prostredníctvom uplatňovania Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je jej súčasťou.

18. Právny zástupca žalovaného pred súdom zotrval na svojom stanovisku uvedenom v písomnom vyjadrení k žalobe, pričom poprel tvrdenie žalobcu, že riadne a včas uhrádzal splátky úveru, nakoľko úver začal uhrádzať až potom, keď prestala splácať splátky spoludlžníčka G. Y. a preto sa s úhradami dostali tak dlžník, ako aj spoludlžník do omeškania. Namietol nedostatok vecnej legitímácie v spore z dôvodu, že účastníkom konania nie je aj ďalšia zmluvná strana - dlžník G. Y., nakoľko v prípade, že stranou sporu nie sú všetci solidárny dlžníci ide o takú vadu konania, pre ktorú je potrebné žalobu zamietnuť. Ďalej Právny zástupca žalovaného namietal, že ak by aj predmetná Zmluva mala vady a neobsahovala všetky zákonom požadované náležitosti, následkom by nebola jej neplatnosť ale jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť, avšak zotrval na názore, že Zmluva obsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom. K námietke žalobcu, že Zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru, ešte poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z roku 2020, v ktorom súd v tejto otázke zaujal názor, že pokiaľ je z obsahu Zmluvy jasné, kedy je splatnosť prvej splátky a počet splátok, je zrejmy aj termín poslednej splátky a teda aj konečnej splatnosti úveru. Zároveň právny zástupca žalovaného označil všetky námietky a tvrdenia žalobcu ohľadom nedostatkov predmetnej spotrebiteľskej Zmluvy za irelevantné, nakoľko žalobca sa nedomáha určenia jej bezúročnosti a bezpoplatkovosti.

19. Právny zástupca žalobcu, v rámci záverečného vyjadrenia zhrnul a zopakoval, že žiada vyhovieť žalobe z dôvodu, že v predmetnej spotrebiteľskej Zmluve chýbajú zákonom požadované náležitosti a túto absenciu zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou Zmluvy. Okrem toho zo Zmluvy nevyplýva, že by záväzok žalobcu a pani Y. bol solidárnym záväzkom a podľa žalobcu je deleným záväzkom. Poukázal na to, že žalobca zaplatil splátkami viac ako polovicu dlžnej istiny poskytnutej sumy úveru a nakoľko je z vyššie uvedených dôvodov Zmluva bezúročná a bez poplatkov, žalobca nie je povinný platiť žiadne ďalšie úroky a poplatky. Namietal aj premlčanie nároku žalovaného vyžadovať od žalobcu plnenie splátok, nakoľko pokiaľ by aj zo Zmluvy existovala akákoľvek pohľadávka, táto bola splatná v roku 2015. K prípustnosti žaloby v zmysle § 137 C.s.p. právny zástupca žalobcu s odkazom na uznesenie KS v Bratislave, sp. zn. 3Cob/194/2021 uviedol, že pokiaľ bola takáto žaloba prípustná podľa predchádzajúcej právnej úpravy, je prípustnou aj podľa aktuálne platnej právnej úpravy (C.s.p.). Ohľadom uplatňovania spornej Dohody o zrážkach zo mzdy, právny zástupca žalobcu poukázal na závery súdov v obdobných sporoch (napr. rozsudok KS Prešov, sp. zn. 19Co/22/2022).

20. Právny zástupca žalovaného v písomnom záverečnom vyjadrení zo dňa 03.10.2022 zhrnul, že v danom prípade z ustanovení Zmluvy, v nadväznosti na § 511 OZ výslovne vyplýva dohoda strán, ktorá zakladá solidárny záväzok žalobcu a dlžníka, z ktorého sú zaviazaní žalobca spolu s dlžníkom (G. Y.) spoločne a nerozdielne. Zdôraznil, že Zmluva obsahuje vymedzenie pojmov „Dlžníka / Spoludlžníka / Klienta“, pričom Dlžníkom je G. Y., Spoludlžníkom je žalobca a v kontexte plnenia záväzku vystupujú Dlžník a Spoludlžník ako Klient. Uviedol, že podľa časti 1. bod 1.1 a časti 2.1 Zmluvy, je jej predmetom poskytnutie spotrebiteľského úveru v dohodnutej výške a za podmienok podľa Zmluvy dlžníkovi, avšak vrátiť poskytnutý úver spolu s úrokmi a poplatkami je povinný klient, tzn. dlžník a spoludlžník spoločne a

nerozdielne, riadne a včas formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok. Poukázal aj na to, že žalobca na jednej strane uvádza, že sa jedná o delený záväzok, no na druhej strane uvádza, že podľa ústnej dohody medzi žalobcom a G.. Y., mala celý úver riadne a včas platiť G.. Y.. Podľa žalovaného týmto žalobca sám poprel existenciu deleného záväzku, pri ktorom by bol žalobca zaviazaný iba na pomernú časť záväzku. Zopakoval, že podstata pasívnej solidarity spočíva práve v tom, že viac dlžníkov má splniť dlh tomu istému veriteľovi a veriteľ je oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich, bez zreteľa na ich vnútorný podiel na dlhu, pričom ak celý dlh splní jeden zo spoludlžníkov, povinnosť ostatných dlžníkov zaniká. Dlžník, ktorý bol veriteľom vyzvaný na splnenie celého dlhu, sa nemôže brániť námietkou, aby veriteľ vymáhal od každého dlžníka len pomernú časť dlhu a nemôže svoje plnenie obmedziť len na svoj dlh. Pri pasívnej solidarite dlžníkov prislúcha veriteľovi voľnosť požadovať a vymáhať plnenie dlhu všetkých dlžníkov, alebo od ktoréhokoľvek z nich. Žalovaný si prostredníctvom pasívnej solidarity zabezpečil uspokojenie pohľadávky zo Zmluvy, nakoľko mu nič nebránilo poskytnúť p. Y. v zmysle jednej zmluvy úver vo výške 12.500 eur a v zmysle druhej zmluvy úver žalobcovi vo výške 12.500 eur a preto by uzatvorenie Zmluvy, ktorej predmetom by bol delený záväzok, nemalo pre žalovaného žiadny význam. Žalovaný napokon namietol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie a naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení s odkazom na § 137 písm. c) a d) C.s.p., z ktorého dôvodu je predmetná žaloba žalobcu neprípustná. Namietal, že žaloba, ktorou sa žalobca domáha určenia práva do minulosti je neprípustná aj s ohľadom na § 217 C.s.p., pričom cieľom určovacej žaloby je poskytnutie preventívnej ochrany, na rozdiel od žaloby na plnenie, ktorej uplatnenie prichádza do úvahy vtedy, keď právo žalobcu bolo porušené. Preto žalobca, pokiaľ bol názoru, že žalovaný sa zrážkami zo mzdy bezdôvodne obohacuje, mohol podať žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia, kde by súd predbežne preskúmal aj spornú Zmluvu a Dohodu o zrážkach zo mzdy. Žalovaný namietal, že v danom konaní nevystupuje aj dlžník predmetnej Zmluvy a zároveň Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorým je G.. Y., čo je dôvodom, že na určení navrhovaného práva absentuje naliehavý právny záujem, nakoľko je nevyhnutné, aby účastníkom konania pri určovacej žalobe boli všetci účastníci sporného právneho vzťahu tak, aby v súlade s § 228 C.s.p., bol výrok právoplatného rozsudku záväzný pre všetkých účastníkov zmluvného vzťahu. Argumentoval tiež tým, že všetci účastníci Zmluvy, ktorej obsahom sú práva a povinnosti veriteľa, dlžníka a spoludlžníka, ktoré nemožno navzájom oddeliť, sú nositeľmi hmotnoprávných oprávnení / povinností a sú vecne legitimovaní, ak sa predmet konania týka Zmluvy. Preto určitá existencia / neexistencia práva vyplývajúceho zo Zmluvy, nemôže byť určená len voči niektorej zo zmluvných strán, navyiac v tomto prípade s ohľadom na povinnosť žalobcu a G.. Y. (dlžníka) splatiť dlh spoločne a nerozdielne.

21. Právny zástupcovia strán sporu ďalšie návrhy na dokazovanie nemali a preto súd podľa § 182 C.s.p. vyhlásil dokazovanie za skončené a po posúdení zisteného skutkového stavu, rozhodujúceho pre právne posúdenie veci, vyhlásil vo veci rozsudok (§ 219 ods. 2 prvej vety C.s.p.).

22. Podľa Čl. 7 ods. 1 C.s.p., súdne konanie sa zásadne začína na návrh strany sporu, pričom predmet konania určujú strany sporu postupom ustanoveným zákonom.

23. Podľa § 137 písm. c) C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

24. Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

25. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá a druhá Obchodného zákonníka právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva.

26. Podľa § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zmluvy o úvere.

27. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

29. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

30. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

31. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu

32. Podľa § 43 Občianskeho zákonníka účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov.

33. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požiadavka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

34. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

35. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka uspokojenie požiadavky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

36. Podľa § 551 ods. 2 Občianskeho zákonníka proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

37. Podľa § 551 ods. 3 Občianskeho zákonníka ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

38. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.09.2015 (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

39. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

40. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

41. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

42. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

43. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

44. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

45. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2013 do 09.06.2013 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

46. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

47. Podľa § 2 písm. a), b), g), h) a i) zákona č. 129/2010 Z. z.

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

48. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>.

49. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

50. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

51. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

52. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

53. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

54. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., na účel výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je

dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

55. Predmetom sporu, pripustení jej zmeny, je žaloba o určenie

(a) že žalovaný nie je oprávnený voči žalobcovi používať dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov zo dňa 06.02.2013 uzavretú v písomnej forme medzi žalovaným pani Zuzanou Rukavicovou, nar. 23.08.1970 a žalobcom a

(b) že žalobca nemá odo dňa 23.09.2015 žiadne peňažné záväzky voči žalovanému vyplývajúce zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 06.02.2013, ktorá bola uzavretá v písomnej forme medzi žalovaným, pani Zuzanou Rukavicovou, rodné číslo 705823/6141.

56. V danom prípade neboli sporné skutkové tvrdenia o uzatvorení písomnej „Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb“ v rámci jednej listiny (ďalej aj „Zmluva“ alebo „ZoSÚ“, „ZoRÚ“ a „RZ“), dňa 06.02.2013, medzi právnym predchodcom žalovaného (Cetelem Slovensko a.s.) na jednej strane a na druhej strane G. Y., nar. 23.08.1970, označenou v Zmluve ako „Dlžník“ a žalobcom, označeným v Zmluve ako „Spoludlžník“ a obaja označení aj ako „Klient“. Súčasťou Zmluvy, Časť 3., bod 3., bola aj „Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov“ (ďalej len „Dohoda o zrážkach“) uzatvorená medzi právnym predchodcom žalovaného (Cetelem Slovensko a.s.) na jednej strane a na druhej strane Klientom, tzn. súčasne Dlžníkom (G. Y.) a Spoludlžníkom (žalobcom). Nespornými boli aj skutkové tvrdenia ohľadom poskytnutia úverových prostriedkov G. Y. a splácaní úveru (odsek 2. prvý odstavec tohto rozsudku).

57. Spornou medzi stranami bola otázka prípustnosti určovacej žaloby (o určenie práva) v zmysle právnej úpravy podľa § 137 písm. c) C.s.p., pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, otázka absencie vecnej legitímácie strán v konaní a tiež otázka, či predmetná Zmluva a v rámci nej uzatvorená Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 06.02.2013, spĺňa z hľadiska svojho obsahu zákonom vyžadované náležitosti podľa všeobecných ustanovení o ochrane spotrebiteľa (§ 52 a nasl. a § 551 OZ) a podľa osobitnej právnej úpravy (zákon č. 129/2010 Z. z.) a v tejto súvislosti, či ne-/obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, či možno považovať úver na základe Zmluvy za bezúročný a bez poplatkov, resp. či Dohoda o zrážkach je uzatvorená platne a možno ju voči žalobcovi uplatňovať.

58. Súd k otázke prípustnosti žaloby, v jej znení po pripustenej zmene dňa 28.06.2022, a to v oboch výrokoch petitu žaloby o určenie neexistencie práva, ktorú súd skúma ex offo uvádza, že ide o žalobu podľa § 137 písm. c) C.s.p. (v čase podania podľa § 80 písm. c) O.s.p.), tzn. o určenie, či tu je alebo nie je právo žalovaného voči žalobcovi uplatňovať Dohodu o zrážkach a či tu je alebo nie je právo žalovaného voči žalobcovi na peňažné plnenie predmetnej Zmluvy, za predpokladu súčasného preukázania naliehavého právneho záujmu na tomto určení, pokiaľ tento nevyplýva z osobitného predpisu.

59. Súčasná právna úprava uvádza v ustanovení § 137 C.s.p., jednotlivé druhy žalôb demonštratívne. Iná súkromnoprávna žaloba, ktorá nie je v tomto paragrafe uvedená, je prípustná iba za predpokladu, že osobitný petit vyplýva z hmotného práva. Význam tohto ustanovenia nie je len deskriptívny (vymenovanie niektorých druhov žalôb), ale predovšetkým normatívny. Jeho normatívny význam spočíva v tom, že vymedzuje podmienky prípustnosti pre niektoré druhy žalôb. Určovacie žaloby majú podľa právnej teórie, ako aj záverov rozhodovacej praxe súdov (napr. ZSP 78/2006) opodstatnenie tam, kde ešte je len stav ohrozenia práva, a nie už jeho porušenia. Určovacie žaloby majú charakter preventívnej ochrany práv, keď musí existovať stav právnej neistoty žalobcu, ktorý má práve určovacia žaloba odstrániť. Určovaciu žalobu možno považovať za nedovolenú tam, kde by neslúžila potrebám praktického života, ale len zbytočnému rozmnožovaniu sporov. Nakoľko Civilný sporový poriadok vychádza zo zásady, že súd svojím rozhodnutím určuje aktuálny právny stav, potom určenie právnej skutočnosti (napr. neplatnosti právneho úkonu, zmluvy,..), odporuje vo svojej podstate tejto zásade. Preto podmienkou prípustnosti žaloby na určenie, či tu právo je alebo nie je (§ 137 písm. c)), je naliehavý právny záujem žalobcu na takomto určení, (okrem prípadov, že naliehavý právny záujem vyplýva z osobitného predpisu), ktorý je povinný preukázať žalobca. Ako výnimku z tejto zásady zákon pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti (§ 137 písm. d)) a na rozdiel od žaloby podľa § 137 písm. c), musí prípustnosť žaloby na určenie právnej skutočnosti vyplývať z osobitného predpisu, najmä z hmotného práva, inak je takáto

žaloba neprípustná; tzn. že ju zákon predpokladá a tým je aj daný naliehavý právny záujem na tomto určení a nie je potrebné ho osobitne preukazovať.

60. Na základe uvedeného potom v prípade o určenie práva (či tu právo je alebo nie je), aj podľa súčasnej rovnako ako podľa predchádzajúcej právnej úpravy, je žalobca povinný preukázať svoj naliehavý právny záujem na požadovanom určení, ako základného predpokladu určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) C.s.p.. Pokiaľ nie je preukázaný, nie je možné, aby sa súd so žalobou zaoberal z vecného hľadiska a je to dôvod na meritórne zamietnutie žaloby. Zároveň platí, že o určení, či tu právo je alebo nie je, rozhoduje súd podľa stavu v čase vyhlásenia rozsudku (217 C.s.p.).

61. Žalobca má vo všeobecnosti naliehavý právny záujem na určení, či tú právo je, alebo nie je vtedy, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Prívlastok naliehavý sa v právnej praxi chápe tak, že právny záujem má dostatočnú intenzitu. Naliehavosť sa prejaví v tom, že určovací rozsudok bude pre žalobcu podstatným spôsobom užitočný a naplní sa požiadavka, aby sa žalobným určovacím výrokom do budúca vytvoril pevný právny základ pre vzťahy strán sporu a predíde sa žalobe o plnenie. Naopak, naliehavosť nie je daná, ak má žalobca k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva. Naliehavý právny záujem musí žalobca preukázať, ibaže právny záujem vyplýva z osobitného predpisu. Povinnosť žalobcu preukázať naliehavý právny záujem logicky znamená aj to, že žalobca je povinný uviesť v žalobe skutkové tvrdenia o tom, že naliehavý právny záujem je daný a na preukázanie týchto tvrdení je povinný navrhnúť dôkazy. Naliehavý právny záujem na určení práva je teda vecnou legitímáciou žalobcu a je súčasťou žalobného nároku, nejde iba o procesnú podmienku.

62. Žalobca svoj naliehavý právny záujem na požadovanom určení odôvodnil postojom žalovaného, ktorý pokračuje napriek výhradám žalobcu voči Zmluve a najmä vo či Dohode o zrážkach, v jej uplatňovaní a vykonávaní zrážok zo mzdy žalobcu a tiež napriek tomu, že peňažný nárok žalovaného zo Zmluvy považuje žalobca od septembra 2015 za splnený (odsek 2. rozsudku). Práve z dôvodu, že žalovaný odmietal ukončiť uplatňovanie Dohody o zrážkach zo mzdy u zamestnávateľa žalobcu, a to aj po septembri 2015, na základe čoho žalobcovi každý mesiac zamestnávateľ zrazil podstatnú časť jeho čistej mzdy a posielal ju žalovanému, ktorý sa tým od októbra 2015 na úkor žalobcu bezdôvodne obohacoval, súd v tomto konaní predbežným opatrením na návrh žalobcu, uznesením z 29.06.2016 sp. zn. 16C/129/2016-33, zakázal zamestnávateľovi žalobcu, až do právoplatnosti rozhodnutia v merite veci, vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu na základe spornej Dohody na vymoženie peňažného nároku zo spornej Zmluvy. Za opísaného stavu veci, bolo právne postavenie žalobcu neisté, nakoľko nebolo zrejmé dokedy bude žalovaný prostredníctvom zamestnávateľa žalobcu pokračovať vo vykonávaní zrážok zo mzdy na základe Dohody o zrážkach, bez súdneho prieskumu Zmluvy a zistenia, či je ne-/platná, resp. či poskytnutý spotrebiteľský úver na základe nej sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a bez vyslovenia názoru kompetentného orgánu verejnej moci (súdu) na to, či je ne-/platná Dohoda o zrážkach. Žalobca ďalej uviedol, že nevie v akom rozsahu sú jeho záväzky zo Zmluvy, nakoľko nevie v akom rozsahu boli uhradené dlžníkom - G.. Y.. Pokiaľ by súd nevyhovел žalobe vo veci samej, uvedené predbežné opatrenie zanikne a žalovaný môže naďalej uplatňovať Dohodu o zrážkach zo mzdy u zamestnávateľa žalobcu, napriek tomu, že žalobcu je považuje za neplatnú (odsek 2.rozsudku).

63. Potom určením, že žalovaný nemá právo voči žalobcovi uplatňovať Dohodu o zrážkach (odsek 44. rozsudku. I. výrok petítu žaloby), sa do budúcnosti vyrieši neisté postavenie žalobcu ako spoludlžníka ohľadom uplatňovania inštitútu zabezpečenia záväzku zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy žalovaným ako veriteľom, prostredníctvom spornej Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Rozhodnutím súdu v tejto otázke, po preskúmaní predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, bude s konečnou platnosťou zodpovedaná otázka, či môže žalovaný vymáhať peňažné nároky od žalobcu zo spornej Zmluvy, prostredníctvom spornej Dohody o zrážkach aj bez preskúmania zákonnosti uvedeného postupu súdom. Nakoľko otázka platnosti spornej Dohody o zrážkach zo mzdy vo vzťahu k žalobcovi, môže byť preskúmaná samostatne v rámci predmetného konania a určovací výrok žaloby (I. výrok petítu), slúži praktickej stránke pri mimosúdnom vymáhaní doposiaľ spornej pohľadávky žalovaného voči žalobcovi, je súd názoru, že žalobca preukázal svoj naliehavý právny záujem na I. určovacom výroku petítu žaloby. Pokiaľ súd na základe dokazovania dospeje k záveru (či už o vyhovení alebo zamietnutí takto negatívne formulovanej žaloby), je výrok rozsudku užitočný pre strany a naplní sa požiadavka vytvorenia právneho základu pre sporné vzťahy strán pri uplatňovaní Dohody o zrážkach do budúca, ako zabezpečovacieho inštitútu záväzkov zo Zmluvy. V tomto prípade súd nesúhlasí s názorom, že

žalobca si mal uvedené právo uplatňovať voči žalovanému prostredníctvom žaloby na plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia, v rámci ktorého by súd predbežne preskúmal aj platnosť Zmluvy a Dohody o zrážkach, z ktorého dôvodu nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení a žalobu je preto nutné zamietnuť. Pokiaľ totiž právnym záujmom žalobcu je zastavenie zrážok zo mzdy nad zákonný rámec a nie vrátenie bezdôvodného obohatenia žalovaného v tej časti zrazených súm, ktoré považuje žalobca za nezákonne zrazené do septembra 2015, je možné tento jeho právny záujem považovať za naliehavý, tzn. kvalifikovaný. Navyše za stavu, keď je zrejmé, že v čase rozhodovania súdu je prípadný nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia z titulu nezákonne zrazených súm do 09/2015 zjavne premlčaný, je namieste požadovať zastavenie zrážok na základe spornej Dohody určovacou žalobou o neexistenciu práva podľa § 137 písm. c) C.s.p.. Naopak, pokiaľ by totiž žalovaný po prípadnom zamietnutí žaloby pre jej neprípustnosť podľa § 137 písm. c) C.s.p. opätovne uplatnil voči žalobcovi Dohodu o zrážkach, meritórnym rozhodnutím v tejto časti sa predíde prípadnej žalobe o plnenie (z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaného).

64. Súd preto pri otázke naliehavého právneho záujmu dospel k záveru, že v čase rozhodovania v merite veci žalobca preukázal svoj naliehavý právny záujem na určení, že žalovaný nemá právo voči nemu uplatňovať Dohodu o zrážkach a podrobiť súdnemu prieskumu spornú Dohodu o zrážkach v tomto konaní v časti I. výroku petitu žaloby (odsek 44. rozsudku.). Pokiaľ by aj súd v konaní zistil, že v čase podania žaloby tento naliehavý právny záujem žalobca nemal, je podstatné zistenie, že ho má v čase rozhodovania súdu vo veci samej.

65. Súd ďalej v tejto časti žaloby (I. výroku), nesúhlasil ani s námietkou žalovaného, že žaloba je neprípustná aj z dôvodu, že sa týka solidárneho záväzku žalobcu ako spoludlžníka popri dlžníčke G.. Y. zo Zmluvy, ktorej súčasťou je sporná Dohoda o zrážkach, a z ktorého dôvodu musí byť v tomto konaní stranou sporu aj G.. Y.. Uvedené platí predovšetkým v prípade určovacej žaloby podľa § 137 d) C.s.p., kedy by sa pre určenie právnej skutočnosti (napr. neplatnosti zmluvy) vyžadovalo, aby stranou sporu boli všetci účastníci sporného vzťahu s ohľadom na § 228 C.s.p. a v opačnom prípade by žaloba trpela vadou nedostatku vecnej legitímácie strán sporu v konaní. Uvedené však neplatí absolútne, napr. pri žalobách na plnenie podľa § 137 písm. a) C.s.p., resp. žalobách o určenie práva podľa § 137 písm. d) C.s.p., čo je aj daný prípad. V tejto súvislosti súd uvádza, že je pravdou a možno prisvedčiť argumentácii advokáta žalovaného, že záväzok zo Zmluvy predstavuje solidárny záväzok podľa hmotného práva (§ 511 OZ), pričom podľa charakteru plnenia ide o záväzok s dielnym plnením (peňažné plnenie). Preto v zmysle procesnej právnej úpravy podľa § 75 a nasl. C.s.p., predstavujú dlžník a spoludlžník, samostatné procesné spoločenstvo z hľadiska predmetu plnenia (sú síce solidárne zaviazaní, avšak na peňažný záväzok, tzn. s dielnym plnením podľa § 511 OZ). To znamená, že nie je nutné, aby sa ako samostatní procesní spoločníci všetci účastníci daného vzťahu zúčastnili konania. Preto by nebolo vadou konania, pokiaľ by sa napr. veriteľ žalobou na plnenie domáhal na súde svojej pohľadávky len voči jedného zo solidárne zaviazaných dlžníkov. Naopak pri tzv. nedielnych záväzkoch (alebo právach a povinnostiach) ide o nerozlučné spoločenstvo, kedy musia byť stranami sporu všetci účastníci právneho vzťahu, inak ide o vadu vecnej legitímácie strán sporu a dôvod na zamietnutie žaloby. Rovnako to platí aj v prípade žaloby o určenie, či tu je alebo nie je konkrétne právo z daného vzťahu, pokiaľ sa týka len niektorých jeho účastníkov (podľa § 137 písm. d) C.s.p.).

66. Podľa názoru súdu v prípade požadovaného určenia, či žalovaný má alebo nemá právo uplatňovať voči žalobcovi spornú Dohodu o zrážkach, sa nejedná o taký nárok, ktorý sa týka aj ďalšej zmluvnej strany (G.. Y.), hoci aj slúži na zabezpečenie solidárneho záväzku zo Zmluvy. Preto vo vzťahu k tomuto I. výroku žaloby, súd vyhodnotil túto námietku žalovaného ako nedôvodnú, nakoľko z hľadiska vecnej legitímácie žalobcu a žalovaného v danom spore (I. výrok), nie je vadou, že stranou sporu nie sú všetci solidárny dlžníci a ich solidárny peňažný záväzok zo Zmluvy (sporný), nepredstavuje zároveň solidárny záväzok zo spornej Dohody o zrážkach. Naopak z povahy tohto zabezpečovacieho inštitútu je to vylúčené, nakoľko svoje právo z dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 OZ môže veriteľ uplatniť len voči konkrétnemu platiteľovi mzdy konkrétneho dlžníka.

67. Vychádzajúc z uvedených záverov, keď súd v tejto časti (I. výroku) považoval žalobu za procesne prípustnú a nevidel vady vecnej legitímácie strán sporu, pristúpil k preskúmaniu spornej Dohody o zrážkach, vrátane predbežného posúdenia Zmluvy podľa príslušnej právnej úpravy v zmysle citovaných ustanovení zákona a dospel k záveru, že predmetná Dohoda o zrážkach, je podľa svojho obsahu

absolútne neplatným právny úkonom podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Súd pri tomto závere vychádzal z nasledovných úvah.

68. V prípade spornej Dohody o zrážkach, uzatvorenej ako prostriedok zabezpečenia plnenia záväzkov na základe sporných ZoSÚ, „ZoRÚ“ a „RZ“ zo dňa 06.02.2013, ide o slovenským právny poriadkom upravený inštitút zabezpečenia záväzkov podľa § 551 Občianskeho zákonníka, z charakteru ktorého vyplýva, že ako forma zabezpečenia zaniká zároveň so zánikom primárneho záväzku, na zabezpečenie plnenia ktorého bola uzatvorená. Preto v prípade, že nedošlo k platnému uzatvoreniu primárneho záväzkového vzťahu (ZoSÚ, „ZoRÚ“ a „RZ“ zo dňa 06.02.2013), bez ďalšieho platí, že nemohlo dôjsť ani k platnému uzatvoreniu spornej Dohody o zrážkach zo mzdy na jeho zabezpečenie, keďže nebol naplnený sledovaný účel tohto dvojstranného úkonu. Naopak v prípade záveru o platnosti primárneho záväzkového vzťahu (nie bezúročnosti a bezpoplatkovosti), je potrebné platnosť Dohody o zrážkach zo mzdy posudzovať samostatne a možno dospieť k záveru o jej neplatnosti, bez toho, aby táto prípadná neplatnosť dohody o zrážkach mala vplyv na primárny záväzkový vzťah.

69. Vychádzajúc z uvedeného, súd v prípade posúdenia platnosti spornej Dohody o zrážkach, predbežne preskúmal podľa citovaných ustanovení vzťahujúce sa na spotrebiteľské úvery, aj spornú Zmluvu (odsek 6. rozsudku) ako primárneho záväzku, v rámci ktorej žalovaný, žalobca a Z. Rukavicová uzatvorili v Časti 1. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ZoSÚ), v Časti 2. Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ZoRÚ a RZ) a v Časti 3. v rámci Spoločných ustanovení k ZoSÚ a ZoRÚ, strany pod označením Dlžník, Spoludlžník a Klient zároveň uzatvorili aj ďalšie zmluvy - Dlžník Poistnú zmluvu s vybraným súborom poistenia (bod 1.) a Klient, tzn. súčasne Dlžník a Spoludlžník spornú Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 OZ (bod 3.).

70. Úver možno definovať ako dočasné poskytnutie prostriedkov v akejkoľvek forme (napr. vo forme spotrebiteľského úveru, hypotekárneho úveru a podobne). Zmluva o úvere predstavuje podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah, ktorého podstatou je, že bez ohľadu na povahu zmluvných strán, sa na tento záväzkový vzťah použije právny režim Obchodného zákonníka, podporne režim právnej úpravy Občianskeho zákonníka (§ 1 ods. 2 ObchZ v spojení s § 1 ods. 2 OZ, napr. v prípade právnej úpravy právnych úkonov, spotrebiteľských zmlúv, ktorá sa uplatňuje aj na absolútne obchodné záväzkové vzťahy). Zmluva o úvere je konsenzuálnou zmluvou, pretože vzniká až dohodou zmluvných strán o jej obsahu, ktorý je určený jej podstatnými časťami, medzi ktoré treba zaradiť (1) určenie zmluvných strán, (2) určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté (3) záväzok veriteľa poskytnúť peňažné prostriedky na požiadanie dlžníka a (4) záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky/odplatu. Dohoda o týchto podstatných častiach (náležitostiach) zmluvy o úvere je nevyhnutná na to, aby tento absolútny obchodný záväzkový vzťah z titulu zmluvy o úvere vôbec vznikol. Ak nedôjde k dohode hoci len o jednej z uvedených podstatných častí, nemožno hovoriť o vzniku úverovej zmluvy. S ohľadom na charakter zmluvných strán podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ je úverovou zmluvou s osobitnou právnou úpravou zmluva o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje právny režim podľa osobitného zákona č. 129/2010 Z. z., upravujúceho zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tento zákon v § 1 ods. 2 vymedzuje, čo sa za spotrebiteľský úver považuje a zároveň v § 1 ods. 3 vymedzuje, ktorý úver nie je spotrebiteľským úverom podľa tohto zákona.

71. V zmysle uvedeného, v danom prípade Zmluva obsahuje podstatné znaky zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, tzn. že ide o absolútny obchodno-záväzkový vzťah podľa § 261 ods. 6 písm. d) ObchZ. a ide o zmluvu spotrebiteľskú, keďže právny predchodca žalobcu vystupoval pri jej uzatváraní a plnení ako dodávateľ (§ 52 ods. 3 OZ) a žalobca ako spotrebiteľ (§ 53 ods. 4 OZ), z ktorého dôvodu sa na daný záväzkový vzťah prednostne vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka (napr. vznik a zánik záväzkov, omeškanie dlžníka a pod.) a tiež osobitná úprava podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej Zmluvy. Podľa tejto právnej úpravy musí uvedená spotrebiteľská Zmluva okrem všeobecných náležitostí zmluvy o úvere podľa ObchZ., obsahovať aj osobitné náležitosti vymedzené v § 9 ods. 1, 2 a § 7 zákona č. 129/2010 Z. z.. Pri absencii predpísanej písomnej formy zmluvy alebo niektorých osobitných náležitostí konkrétne uvedených v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona č. 129/2010 Z.z., nesprávneho údajov o ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) v neprospech spotrebiteľa alebo hrubého porušenia povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 cit. zákona (absencii údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa, resp. absencia údajov preukazujúcich,

že veriteľ pred uzatvorením zmluvy s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver), platí osobitná úprava podľa § 11 ods. 1 a 2 z. č. 129/2010 Z. z., podľa ktorej je následkom to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a veriteľ sa môže v súdnom konaní úspešne domáhať len vrátenia istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Nakoľko lex specialis má prednosť pred všeobecnou úpravou (§ 40 ods. 1 OZ), nedostatok predpísanej formy a obsahových náležitostí v tomto prípade nespôsobuje absolútnu neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy, ale bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého na základe nej.

72. Predbežným preskúmaním Zmluvy súd zistil, že (i) neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a (ii) nevyplýva z nej, že žalovaný konal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z. z., keď v Zmluve okrem identifikačných údajov žalobcu (len meno, priezvisko a dátum narodenia) a G.. Y., nie sú uvedené žiadne údaje o ich osobných a majetkových pomeroch, o ich sociálno-ekonomickej situácii, z ktorých by žalovaný pred uzavretím Zmluvy mohol s požadovanou odbornou starostlivosťou posúdiť ich schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Potom dôsledkom absencie týchto zákonných náležitostí spotrebiteľského úveru je, že sa spotrebiteľský úver na základe predmetnej Zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z.). Predbežne však súd nezistil dôvody, pre ktoré by bola uvedená Zmluva neplatná. Z toho dôvodu nemožno konštatovať bez ďalšieho ani neplatnosť Dohody o zrážkach, na základe absolútnej neplatnosti primárneho záväzku (Zmluvy), na zabezpečenie ktorého táto dohoda slúži a pre posúdenie či teda žalovaný má alebo nemá právo dohodu o zrážkach voči žalobcovi uplatňovať, preskúmal súd Dohodu o zrážkach podľa právnej úpravy podľa § 551 OZ a všeobecných ustanovení o právnych úkonoch podľa § 34 a nasl. OZ.

73. Právna úprava ako jednu z foriem zabezpečenia záväzku, ako už bolo uvedené nevynímajúc aj spotrebiteľské záväzky, upravuje dohodu o zrážkach zo mzdy (§ 551 OZ). Zákon po formálnej stránke vyžaduje písomnú formu dohody, inak je absolútne neplatná (§ 40 OZ). Ďalej musí dohoda obsahovať jednoznačné uvedenie zmluvných strán, tzn. identifikovaná osoba veriteľa a dlžníka a musí byť v nej dostatočným spôsobom identifikovaná pohľadávka, ktorú zabezpečuje. V dohode by mal byť tiež náležite identifikovaný aj platiteľ mzdy. Z hľadiska všeobecných náležitostí by malo byť z dohody zrejmé, že bola uzatvorená v súlade so zákonnými požiadavkami podľa Štvrtej a Piatej hlavy Prvej časti Občianskeho zákonníka (§ 34 až § 51 a § 52 až § 54 OZ), tzn. že k dohode medzi stranami došlo na základe dvojstranného právneho úkonu, ktorým sú dva vzájomné a zhodné prejavy vôle oboch strán tejto dohody, zamerané na vyvolanie následkov, ktoré sa s touto prejavenu vôľou spájajú a ktoré sú aprobované právnym poriadkom.

74. Žalovaný svoju argumentáciu o zákonom použití Dohody o zrážkach, založil okrem iného na prípustnosti dohody o zrážkach podľa § 511 OZ, ako zákonného zabezpečovacieho prostriedku, ktorý legitímne podľa jeho názoru uplatnil aj jeho právny predchodca (Cetelem) na zabezpečenie pohľadávky z predmetného záväzkového (spotrebiteľského) vzťahu na základe Zmluvy.

75. K tomu súd dopĺňa, že v prípade zabezpečenia záväzku podľa § 551 OZ aj vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám, súdna prax vo všeobecnosti zastáva názor, že dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho inštitútu a inštitútu na postupné uspokojenie pohľadávky, nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 OZ, nakoľko nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a ani neobmedzuje a nevylučuje práva spotrebiteľa a to aj v prípade, že spotrebiteľ zrejme nemal možnosť ovplyvniť obsah dohody o zrážkach zo mzdy. Opakovane súdy v tejto súvislosti konštatujú, že nie je rozpor pri uplatňovaní inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy s právom Európskej únie ako aj to, že právna ochrana spotrebiteľa nemôže nadobudnúť taký charakter, aby spotrebiteľa úplne zbavovala jeho zodpovednosti za právne úkony, ktoré urobil s plnou vedomosťou o ich právnych následkoch. S týmito závermi sa súd plne stotožňuje a aj z nich vychádza. Zároveň dáva do pozornosti, že s účinnosťou od 01.05.2014 v zákone č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (§ 5a a ďalšie) a s účinnosťou od 23.12.2015 v zákone č. 129/2010 Z. z. (§ 9 ods. 13), ktorý je pre daný právny vzťah lex specialis, boli upravené podmienky uplatňovania tohto zabezpečovacieho inštitútu v prípade spotrebiteľských zmlúv, resp. spotrebiteľských úverov, ako súčasť komplexnej legislatívnej ochrany spotrebiteľov a osobitne v prípadoch spotrebiteľským úverov. Podľa tejto právnej úpravy možno získanie spotrebiteľského úveru podmieniť uzavretím v tomto ustanovení vymenovaných vzájomných závislých zmlúv, medzi ktoré patrí aj dohoda o zrážkach zo mzdy, avšak iba vo forme osobitnej listiny za súčasného poučenia spotrebiteľa o dôsledkoch jej uzavretia

a reálnej možnosti takúto dohodu odmietnuť. Pokiaľ bolo zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy realizované takýmto spôsobom, ide o právom aprobovaný spôsob a dlžník/spotrebiteľ sa nemôže odvolávať na neprijateľnosť takéhoto zmluvného dojednania a takáto dohoda ho zaväzuje a veriteľovi dáva právo na jej uplatnenie voči platiteľovi mzdy dlžníka/spotrebiteľa. V ostatných prípadoch je však potrebné dôsledne skúmať, či pri uzatvorení dohody o zrážkach v skutočnosti nedošlo k neprijateľnej zmluvnej podmienke v zmysle dovtedajšej právnej úpravy podľa § 53 OZ, najmä, ak ide o dohodu, ktorá je súčasťou samotného primárneho záväzkového vzťahu, ako je to v posudzovanom prípade. Napokon je potrebné, aby takáto dohoda spĺňala aj všeobecné náležitosti platného dvojstranného právneho úkonu podľa ustanovení § 37 až § 41 OZ a náležitosti podľa § 551 OZ.

76. V danom prípade však už z pohľadu vyhotovenia všetkých zmlúv uvedených v Časti 1. (ZoSÚ, ZoSRÚ a RZ) je zrejmé, že ide o zmluvy, ktorých uzatvorenie nebolo osobitne dojednané a všetky tieto zmluvy, vrátane spornej Dohody o zrážkach v bode 3. Časti 3 sú vzájomne závislými. Uzatvorenie ZoSÚ, ZoSRÚ a RZ medzi spoločnosťou, dlžníkom a spoludlžníkom bolo podmienené súčasným uzatvorením spornej Dohody o zrážkach, formulovanej ako „súhlas Klienta“ so zrážkami zo mzdy v prípade ....., a obsiahnuté v jednom z bodov Časti 3. Zmluvy. Pri takom zakomponovaní Dohody o zrážkach do úverovej zmluvy, revolvingu a zároveň rámcovej zmluvy je vylúčené, aby mal spotrebiteľ možnosť odmietnuť dohodu o zrážkach a možno mať vážne pochybnosti aj o tom, či mali dlžník a spoludlžník (označení ako Klient) vôbec vedomosť o tom, že podpisom tohto dokumentu, označeného ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb, uzatvárajú zároveň a spoločne Dohodu o zrážkach, ktorou si veriteľ zabezpečoval pohľadávku z uvedených zmlúv. Podľa názoru súdu, predmetná dohoda okrem písomnej formy neobsahovala ani požadované náležitosti podľa § 551 OZ a ani všeobecné požiadavky týkajúce sa slobodnej vôle žalobcu, takúto dohodu so žalovaným uzavrieť. Napokon spôsobom akým bola uzavretá, keďže jej uzatvorenie bolo podmienkou pre získanie úveru možno konštatovať, že sa v danom konkrétnom prípade jedná o neprijateľnú podmienku v zmysle dovtedajšej právnej úpravy podľa § 53 OZ. V zásade aj strašia právna úprava pri spotrebiteľských zmluvách požadovala prihliadať na dobré mravy (§ 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa) a dohoda o zrážkach zo mzdy podľa § 551 OZ, ktorá tvorila súčasť úverovej spotrebiteľskej zmluvy, pokiaľ spotrebiteľ nemal možnosť odmietnuť jej uzatvorenie a bol nútený ju podpísať súčasne s úverovou zmluvou, sa v rozhodovacej praxi súdov zväčša považovala za neprijateľnú podmienku uzatvorenia spotrebiteľskej úverovej zmluvy a takáto požiadavka veriteľa sa považovala za v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 OZ). Práve pre odstránenie rôznorodého prístupu veriteľov pri uzatváraní dohody o zrážkach zo mzdy pri spotrebiteľských úveroch, bola prijatá právna úprava, podľa ktorej možno uzatvoriť takúto dohodu len vo forme osobitnej listiny, s jednoznačným poučením pre spotrebiteľa, že sa nejedná o podmienku pre získanie úveru a že ju má možnosť odmietnuť, ako aj o následkoch podpísania tejto dohody (§ 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. v spojení s prechodným ustanovením § 29b zákona č. 250/2007 Z. z. k úpravám účinným od 01.05.2014). V danom prípade je sporná Dohoda o zrážkach podľa svojho obsahu neurčitá, keďže neobsahuje jednoznačné vymedzenie dlžníka - uvádza sa Klient, ako spoločné označenie dlžníka a spoludlžníka, tzn. že ju uzatvorili spoločne a ani konkrétnu pohľadávku, ktorú zabezpečuje - uvádza sa, že slúži na zabezpečenie Úveru / Revolvingového úveru / záväzkov vyplývajúcich z Rámcovej zmluvy. V predmetnej dohode o zrážkach zo mzdy žalobca ako spoludlžník (a ani dlžník G.. Y.) neboli žiadnym spôsobom upozornení, že uzavretie takejto dohody je dobrovoľné a nie je podmienkou uzavretia zmluvy o úvere alebo poskytnutia úveru ani informácia, že dlžník a spoludlžník má možnosť uzavretie tejto dohody odmietnuť tým, že ju nepodpíše a napokon ani nie je zrejmé, či si uvedomovali dôsledky jej uzavretia. Naopak je zrejmé, že nakoľko Dohoda o zrážkach tvorila súčasť Zmluvy, žalobca ju odmietnuť nemohol a tvorila podmienku poskytnutia úveru G.. Y..

77. Zo všetkých uvedených dôvodov súd považoval spornú Dohodu o zrážkach za absolútne neplatnú a z toho dôvodu vyhovel žalobe v I. výroku a určil, že žalovaný nie je oprávnený voči žalobcovi túto Dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov zo dňa 06.02.2013, používať. (I. výrok rozsudku)

78. Naopak, v prípade II. určovacieho výroku petitu žaloby - o určenie neexistencie práva žalovaného voči žalobcovi na peňažné plnenie z predmetnej Zmluvy je súd názoru, že v tejto časti je žaloba neprípustná z viacerých dôvodov a bez ďalšieho skúmania vecnej stránky, je nutné žalobu v tejto časti zamietnuť.

79. V tejto časti súd naopak súd nezistil naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení, nakoľko takýto výrok nebráni žalovanému podať žalobu o plnenie tak voči žalobcovi samostatne, ako aj spoločne voči žalobcovi a G.. Y. ako dlžníkom zo spornej Zmluvy. Okrem toho je zásadnou vadou žaloby v tejto časti (II. výroku) nedostatok vecnej legitímácie žalobcu na požadovanom určení, nakoľko určovací výrok sa dotýka práv ďalšej strany Zmluvy na strane dlžníka - G.. Y., ktorá však nie je stranou sporu. Tu platia závery, ktoré súd uviedol v inej časti tohto rozsudku (odsek 57. a 66. rozsudku). Napokon by súd nemohol vyhovieť žalobe v tejto časti ani z vecných dôvodov, nakoľko v rámci dokazovania strany a najmä žalobca, nepredložil dostatok dôkazov potrebných pre záver súdu o úhrade celej istiny úveru na základe Zmluvy (bez úrokov a poplatkov - odsek 72. rozsudku) a teda splnení záväzku z nej. V konaní bolo nesporné, že žalobca uhradil do 16.05.2016 spolu sumu 16.180,96 eur (dňa 16.04.2014 sumu 481,00 € + zrážkami za 07/2014 až 10/2014 sumu 5.236,50 € + dňa 19.09.2015 sumu 6.782,50 € + zrážkami za 10/2015 až 05/2016 sumu 3.680,96 €). G.. Y. mala uhradiť splátkami za 03/2013 až 04/2014 v úhrne sumu najmenej 6.091,86 eur. Potom spolu to predstavuje sumu 22.272,82 eur. Pre iné vady žaloby v tejto časti (nepripustnosť a nedostatok vecnej legitímácie), súd ďalšie dokazovanie vo veci ohľadom výšky úhrad zo strany G.. Y. a zistenia, či došlo k zaplateniu istiny úveru v celom rozsahu (24.000 €) nevykonával. Avšak podľa predbežného posúdenia Zmluvy ako platnej s tým, že úver poskytnutý G.. Y. je bezúročný a bez poplatkov, by sa veriteľ mohol úspešne domáhať výlučne zaplatenia sumy istiny úveru 24.000 €, bez úrokov, úrokov z omeškania a ďalších poplatkov.

80. Pokiaľ je žaloba podľa § 137 C.s.p. neprípustná, súd sa ňou ani nemôže zaoberať, pretože by to bolo neehospodárne, ak by sa zaoberal jej vecnou stránkou. Nakoľko žalobca v časti požadovaného určenia o neexistencii práva žalovaného voči žalobcovi na peňažné plnenie z predmetnej Zmluvy (II. určovacieho výroku petitu žaloby) nepreukázal pripustnosť žaloby a naliehavý právny záujem na tomto určení a nebola daná ani vecná legitímácia strán v spore, súd v tejto časti žalobu zamietol. (II. výrok)

81. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

82. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

83. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

84. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s princípom úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žiadnej zo strán sporu nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko obe strany boli v rovnakom rozsahu ne-/úspešné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutie na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).